Číslo jednací: 43 T 41/2020-1866

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Předseda senátu Obvodního soudu pro Prahu 9 rozhodl dne 18.02.2022 v Praze v trestní věci proti obžalovanému [údaje o účastníkovi], o návrhu obžalovaného [celé jméno obžalovaného] ze dne 18.09.2020 na přiznání nároku na bezplatnou obhajobu nebo obhajobu za sníženou odměnu

takto:

Podle § 33 odst. 2 tr.ř. má obžalovaný [celé jméno obžalovaného], [datum narození], v trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 9 pod sp.zn. 43T 41/2020, nárok na bezplatnou obhajobu.

Odůvodnění:

1. Podáním doručeným soudu dne 18.09.2020 požádal obž. [celé jméno obžalovaného] prostřednictvím obhájce [anonymizována dvě slova] o přiznání nároku na bezplatnou obhajobu nebo obhajobu za sníženou odměnu. Žádost odůvodnil tvrzením, že nedisponuje finančními prostředky k hrazení nákladů obhajoby, a to i za předpokladu dohody s obhájcem o splátkách. Je zaměstnán jako kuchař s průměrným výdělkem [částka] čistého měsíčně, přičemž je jinak nemajetný a notně zadlužen, jak se podává z listin založených ve spisu, na které obž. [celé jméno obžalovaného] ve svém návrhu jmenovitě odkazuje.

2. Soud se návrhem obžalovaného zabýval a usnesením ze dne 30.09.2020 podle § 23 odst. 2 a contrario tr.ř. rozhodl, že obž. [celé jméno obžalovaného] nemá nárok na bezplatnou obhajobu ani obhajobu za sníženou odměnu.

3. Stížnost obžalovaného proti tomuto usnesení byla jako nedůvodná zamítnuta usnesením Městského soudu v Praze ze dne 27.10.2020, sp.zn. 44To 380/2020, čímž usnesení zdejšího soudu nabylo právní moci.

4. Obě zmíněná rozhodnutí napadl obž. [celé jméno obžalovaného] prostřednictvím obhájce [anonymizována dvě slova] ústavní stížností.

5. Nálezem Ústavního soudu ze dne [datum], sp.zn. III. ÚS 3501/20, byla obě tato rozhodnutí z podnětu ústavní stížnosti obž. [celé jméno obžalovaného] zrušena s tím, že jimi bylo porušeno základní právo obž. [celé jméno obžalovaného] na bezplatnou pomoc obhájce podle čl. 40 odst. 3 věty třetí Listiny základních práv a svobod. Porušení tohoto práva obžalovaného plyne z faktu, že podle Ústavního soudu obecné soudy dostatečně komplexně neposoudily majetkovou potencialitu obž. [celé jméno obžalovaného], nezohlednily sdostatek jeho tíživou finanční situaci, a v důsledku toho nesprávně uzavřely, že jeho aktuální majetkové poměry sice hrazení nákladů obhajoby neumožňují, mohou je však umožnit v budoucnu.

6. Zdejší soud, vázán v této souvislosti právním názorem Ústavního soudu podle § 314h odst. 1 tr.ř., se tedy po zrušení svého předešlého rozhodnutí žádostí obž. [celé jméno obžalovaného] znovu zabýval a na rozdíl od svého předešlého rozhodnutí nyní shledal, že jsou splněny podmínky pro přiznání nároku obž. [celé jméno obžalovaného] na bezplatnou obhajobu. Jestliže předešlý právní názor obecných soudů o tom, že obž. [celé jméno obžalovaného] nárok na bezplatnou obhajobu nemá, neobstál při přezkumu z hlediska ústavní konformity, pak z toho lze dovodit, že za jinak v podstatě nezměněného skutkového stavu (tedy při zohlednění aktuální nemajetnosti obž. [celé jméno obžalovaného] a těžkého zadlužení obžalovaného i pro dohlednou dobu) může být ústavně konformním toliko závěr opačný, tedy že obž. [celé jméno obžalovaného] nárok na bezplatnou obhajobu má. Komplexní hodnocení majetkových poměrů obžalovaného, jak se o něm ve shora citovaném nálezu zmiňuje Ústavní soud, vyznívá v závěr, že

obž [celé jméno obžalovaného] nejen nyní, ale ani v době dohledné (v řádu let) nebude vzhledem k četným a značně vysokým finančním závazkům schopen náklady obhajoby hradit. K tomu dále přistupuje fakt, že t.č. se obž. [celé jméno obžalovaného] nachází ve výkonu trestu odnětí svobody, což samozřejmě představuje významný limitující faktor, pokud jde o možnost výdělečné činnosti obž. [celé jméno obžalovaného]. Na podkladě těchto úvah tedy zdejší soud při vázanosti právním názorem Ústavního soudu shledal, že obž. [celé jméno obžalovaného] má nárok na bezplatnou obhajobu.

7. Soud zvažoval i možnost přiznání nároku na obhajobu za sníženou odměnu, majetkové poměry obžalovaného, jak se podávají z listinných důkazů založených ve spisu, však nesvědčí pro možnost, že by obžalovaný mohl v dohledné době byť i jen zčásti náklady vlastní obhajoby hradit.

8. Nárok na bezplatnou obhajobu vyplývá obžalovanému z čl. 40 odst. 3 Listiny základních práv a svobod. Soud současně má za osvědčené ve smyslu § 33 odst. 2 tr.ř., že obž. [celé jméno obžalovaného] nemá (a v době dohledné zjevně míti nebude) dostatek prostředků, aby si hradil náklady své obhajoby. Proto bylo rozhodnuto tak, jak ve výrokové části tohoto usnesení uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost s odkladným účinkem, jíž lze podat do tří dnů ode dne oznámení usnesení prostřednictvím zdejšího soudu k Městskému soudu v Praze / § 33 odst. 3 in fine tr.ř.

Praha 18. únor 2022

Mgr. Jan Sklenář, v.r.
předseda senátu

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 1. března 2022.